

5.2. Er der efter gældende ret allerede parallelitet i strafudmålingen?

5.2.1. Straffelovrådet har overvejet, om der allerede efter gældende ret er tilstrækkelig parallelitet i strafniveauet i de sager om straffelovens § 216 henholdsvis § 222 (jf. også §§ 224/225), der lader sig sammenligne, jf. ovenfor under pkt. 5.1. Straffelovrådet har i overvejelserne herom taget udgangspunkt i Rigsadvokatens sammenlignende notat og har endvidere navnlig inddraget Højesterets domme af 26. oktober 2006 om strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, henholdsvis side 244, 254 og 258).

To af højesteretsdommene vedrørte seksuelle overgreb i form af (anale) samlejer med mindreårige drenge i alderen 10-12 år:

U 2007.254 H. Overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 225, § 232 og § 235, stk. 2, begået af en 50-51-årig mand, der var massivt forstraffet for ligeartet kriminalitet. Tiltalte søgte samvær med unge drenge i seksuel hensigt bl.a. ved at tilbyde kvarterets drenge underholdning i form af kørsel på motorcrossmaskine, fisketure, computerspil mv. Tiltalte havde bl.a. et seksuelt forhold til en dreng på 12 år, idet tiltalte i løbet af en periode på et par uger havde analt samleje med drengen i tre tilfælde, i et til to tilfælde suttede og manipulerede drengens lem samt i samme omfang formåede at få drengen til at sutte og manipulere tiltaltes lem. Tiltalte havde endvidere krænket blufærdigheden hos to yngre drenge, idet tiltalte i et tilfælde havde befølt og manipuleret en 11-årig drengs lem, ligesom tiltalte i få tilfælde havde befølt og manipuleret en 10-årig drengs lem. Herudover havde tiltalte været i besiddelse af fem filmklip og 47 billeder med børnepornografi. Byretten fastsatte straffen til fængsel i 1 år. Ved straffastsættelsen lagde byretten vægt på tiltaltes tidligere domme for sædelighedskriminalitet, at tiltalte havde udnyttet sin overlegenhed over for de forurettede og dissers tillid til ham, de forurettedes unge alder samt overgrebenes omfang, art og stærkt krænkende karakter. Landsretten fandt straffen på 1 års fængsel passende efter forholdenes antal og karakter samt af de af byretten anførte grunde. Højesteret forhøjede straffen til fængsel i 2 år og 9 måneder under hensyn til grovheden og omfanget af de begåede overgreb, tiltaltes mange forstraffe for ligeartet kriminalitet samt på de i øvrigt foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold. Endvidere blev det tillagt betydning, at der ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 var tilsigtet en vis skærpelse af straffen for seksuelle overgreb mod børn efter straffelovens § 222. Straffen blev fastsat som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, til en tidligere dom på fængsel i 3 måneder for krænkelser af en 13-14-årig drengs blufærdighed, jf. straffelovens § 232 (tiltalte havde under sejlture flere gange befølt drengen i skridtet og på bagdelen inden for tøjet).

U 2007.258 H. Overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 2, jf. § 225, og § 232 begået af en 32-33-årig mand, som seksuelt misbrugte to brødre på henholdsvis 10-11 år og 6 år. Tiltalte havde lært brødrene at kende, fordi deres forældre og tiltalte havde hus i den samme haveforening. Den ældste bror, der opfattede tiltalte som en slags ven, besøgte ofte tiltalte alene, ligesom han med forældrenes samtykke flere gange overnattede hos tiltalte. Den yngste bror overnattede en enkelt gang hos tiltalte. Tiltalte havde i den forbindelse ved 6-8 lejligheder seksuelt samkvem med den ældste dreng, herunder to tilfælde af analt samleje samt gensidig oralsex og onani. Endvidere havde tiltalte krænket den yngste drengs blufærdighed ved befølinger. Byretten, der havde fundet tiltalte skyldig i et lidt videre omfang, fastsatte straffen til fængsel i 2 år. Byretten lagde herved på den ene side vægt på overgrebenes karakter og omfang, på den anden side det oplyste om tiltaltes personlige forhold, herunder at tiltalte ikke tidligere var straffet. Landsretten, der fandt tiltalte skyldig som refereret ovenfor, nedsatte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder. Landsretten lagde herved på den ene side vægt på børnenes unge alder, at tiltalte i gerningsperioden var omkring 33 år gammel, og at der var tale om overgreb mod sårbare børn. På den anden side lagde landsretten vægt på, at tiltalte ikke tidligere var straffet, og at han ikke blev fundet skyldig i det omfang, som der oprindeligt havde været rejst tiltale for. Højesteret forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 9 måneder. Højesteret lagde herved vægt på grovheden og omfanget af de begåede overgreb, ligesom det blev tillagt betydning, at der ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 var tilsigtet en vis skærpelse af straffen for seksuelle overgreb mod børn efter straffelovens § 222. Samtidig lagde Højesteret vægt på oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold, herunder at han var ustraffet.